

## Nézőpont

### ÁGYSZÍNHÁZ

Ez a neve annak a mozgalomnak, amely a kórházban ápoló gyerekeknek biztosít szórakozási lehetőséget. A beteg gyerekeknek talán még több dédelgetésre, odafigyelésre volna szükségük, mint egészséges társaiknak; ez otthon meg is valósítható, de mihelyt a kisgyerek kórházba kerül, lehetetlenné válik. A bentfekvő gyereket így nemcsak a betegsége viseli meg, hanem szüleinek távolléte, s legkedvesebb játékainak hiánya. Hisz saját játékot ritkán vihet be, a kórházi pedig korántsem olyan szép, no meg közös is.

Ennek ellensúlyozására alakult az ÁGYSZÍNHÁZ: három kórházban (a Heim Pál és a Szent Rókus kórházban és a Tűzoltó utcai Gyermekklinikán) időközönként játszóházat szerveznek a gyerekeknek. A foglalkozásokat animátorok vezetik, rendszerint fiatal, segíteni vágyó diákok és dolgozók. A foglalkozások keretén belül sor kerül bábozásra, festésre, rajzolásra, gyöngyfűzésre és más kézműves foglalkozásokra. A játék, a móka, szórakozás és kacagás jó hatással van a gyerekek pszichéjére, a sikerélmény a gyorsabb gyógyuláshoz vezet.

Az animátorokat előzetesen informálják a kis betegek állapotáról, képességeiről, így nem fordulhat elő, hogy akár egy gyereknek is kudarcélménye legyen.

Volt szerencsém bepillantani egy ilyen foglalkozásba a Tűzoltó utcai klinikán. Amit láttam, az minden várakozásomat felülmúlta.

Az ÁGYSZÍNHÁZ céljait szolgálja egy kis házikó a klinika belső udvarán. Ahogy az udvarra léptem, megcsapott az izgatott és boldog gyerekszívaj. Infúziós kisgyerekek fűtték a gyöngyöt, hajtogatták a színes papírcsíkokat, a nagyobbak a számítógépet bővítették. Voltak, akik festettek vagy ceruzával rajzoltak, de mindenki ragyogott a boldogságtól. Kifele menet bekukkantottam egy kórterembe: az ágyak szélén és a kis szekrényeken a régebben elkészült művek díszeltek.

Ez tényleg olyan, mintha nem is kórház lenne, hanem szanatórium. S ha egy kívülállót ennyire megragad, mit érezhetnek a kezelt gyerekek?

Csak rájuk kell nézni. A válasz a szemükben van!

**(Eszter)**